

Απαντήσεις στα Λατινικά

A1.

Νόμισε πως ερχόταν προς αυτόν ένας άνδρας πελώριου αναστήματος και βρώμικης όψης, όμοιος με είδωλο νεκρού. Μόλις τον είδε ο Κάσσιος, τον κατέλαβε φόβος και θέλησε να ακούσει το όνομα εκείνου [ή να πληροφορηθεί το όνομά του]. Αυτός απάντησε πως ήταν ο Πλούτωνα.

.....
Στη διάρκεια του Λατινικού πολέμου ο ύπατος Τίτος Μάνλιος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιός του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και από τον αρχηγό των εχθρών προκλήθηκε σε μάχη (ο αρχηγός των εχθρών τον προκάλεσε σε μάχη) με αυτά τα λόγια:

.....
Δε σου πέρασε η οργή την ώρα που (όταν) εισέβαλλες στα σύνορα της πατρίδας (σου); Παρόλο που είχες φτάσει με εχθρική και απειλητική διάθεση, γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δε σου πέρασε από το μυαλό (η ιδέα): «Μέσα σ' εκείνα τα τείχη βρίσκονται το σπίτι (μου) και οι θεοί μου, η μάνα, η γυναίκα και τα παιδιά μου;» Επομένως, αν εγώ δε σε είχα γεννήσει, η Ρώμη δε θα βρισκόταν πολιορκημένη. Αν δεν είχα γιό, θα πέθαινα ελεύθερη σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ πια δε μπορώ να πάθω τίποτα και ούτε θα είμαι (κι ούτε πρόκειται να είμαι) τόσο δυστυχισμένη για πολύ ακόμα: αντίθετα όμως αυτούς, αν συνεχίσεις, τους περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

B1.

ΑΞΙΟΠΙΣΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

ingenter, facies, simillimo, quae, exercitus, proeliis, minaciora, illud, penatium, nulli rei, diutius, miser, hac, morte, servitutis.

B2α.

existimem, veniendo, aspice, concipient, praeesse, abisset, abstenturam, habebuntur, passuram esse, pessitis.

B2β.

ingrediamur, ingrederemur, ingressuri simus, ingressi simus, ingressi essemus.

Γ1α.

- magnitudinis: γενική ιδιότητας (μόνιμη) στο hominem
- consul: παράθεση στο T. Manlius

- aliquando: επίρρημα χρόνου στο abiret
- animo: αφαιρετική οργανική τρόπου στο perveneras
- miserrima: κατηγορούμενο σε εννοούμενο ego μέσω futura sum

Γ1β.

Στην πρώτη πρόταση υποκείμενο απαρεμφάτου esse είναι το «se». Πρόκειται για το λατινισμό → αναγκαστική ετεροπροσωπία ειδικού απαρεμφάτου, όπου νοηματικά το υποκείμενο ρήματος και απαρεμφάτου είναι το ίδιο, όμως αυτό του απαρεμφάτου τίθεται σε αιτιατική (se). Εξάλλου πάντα το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου τίθεται σε αιτιατική.

Στη δεύτερη πρόταση υποκείμενο απαρεμφάτου pati είναι το ego, το οποίο παράλληλα είναι υποκείμενο και του ρήματος. Βρίσκεται λοιπόν σε ονομαστική καθώς υπάρχει ταυτοπροσωπία.

Γ1γ.

dux hostium his verbis proelio filium laccessivit.

Γ1δ.

(Maulius), qui natus erat

dum ingrederis (σύγχρονο – συνεχής πράξη)

Γ2α.

Υπ.: si pergis → α' είδους: ανοιχτή υπόθεση στο παρόν

Απ.: manet

Υπ.: si perrexisses → αντίθετο πραγματικού στο παρελθόν

Απ.: mansisset

Υπ.: Si pergas = δυνατό

Απ.: maneat

Γ2β.

Filium non habens libera in liberā

patria mortua essem

Η μετοχή τέθηκε σε ονομαστική ως συνημμένη στο εννοούμενο ego που είναι το υποκείμενο του essem

Γ2γ.

- quem simul aspexit: χρονική, εισάγεται με το χρονικό σύνδεσμο simul γιατί δηλώνει το προτερόχρονο και εκφέρεται με οριστική γιατί το περιεχόμενο της πρότασης ενδιαφέρει από καθαρά χρονική άποψη παρακειμένου γιατί δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.
- Cum aliquando castris abiret: χρονική, εισάγεται με τον ιστορικό – διηγηματικό cum, γιατί γίνεται αναφορά σε διήγηση του παρελθόντος και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της δεν ενδιαφέρει από καθαρά χρονική άποψη αλλά εκφράζει τη βαθύτερη σχέση αιτίου – αιτιατού ανάμεσα στην κύρια και τη δευτερεύουσα (επίσης γιατί δηλώνεται το υποκειμενικό), συγκεκριμένα υποτακτική παρατατικού, γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (edixit) και σύμφωνα με τους κανόνες της ακολουθίας των χρόνων εκφράζεται το σύγχρονο στο παρελθόν.

Επιμέλεια απαντήσεων : Γιάννης Βιολάκης, φιλόλογος

ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ
ΑΞΙΟΠΙΣΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ